

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ЗАТРАТАМИ ПІДПРИЄМСТВА ЧЕРЕЗ БЮДЖЕТУВАННЯ

Радіонова Наталія Йосипівна

доцент кафедри обліку і аудиту,

Київський національний університет технологій і дизайну

Незважаючи на велику кількість завдань, що стоять перед управлінням затратами, всі їх можна звести до загального основного завдання, яке орієнтує управління на досягнення основної мети функціонування підприємства – отримання прибутку. Це досягається за допомогою регулювання функцій планування, організації, контролю та обліку, прийняття рішень за відхиленнями, різних інструментів, що забезпечують ефективність всіх процесів [2]. Функціональна модель управління затратами представлена на рисунку 1.

Діяльність з управління затратами, виходячи з функціональної моделі, представленої на рисунку 1, можна характеризувати як таку, що, по-перше, відбувається в межах функцій, спрямованих на досягнення певних цілей і вирішення конкретних завдань, по-друге в центрі їх знаходиться функція регулювання, регулювання передбачає набір інструментів методичного та організаційного характеру, що забезпечують ефективне регулювання затрат.

За основу такого регулювання береться формування затрат як головного компонента, що впливає на досягнення головної мети підприємства – підтримування рівня прибутковості [1]. Для формування прибутку і контролю за його рівнем доцільно застосовувати метод бюджетування затрат. Так як метою управління затратами є отримання необхідного прибутку, то все бюджети за затратами повинні орієнтуватися на бюджет прибутку від реалізації продукції підприємства [4]. Взаємозв'язок бюджету прибутку і бюджетів затрат представлено на рис. 2.

Гнучкий спосіб розробки бюджету найкращим чином підходить для центрів повністю керованих затрат, де важливо бачити зміни змінних і змішаних затрат в залежності від обсягу виробництва [3].

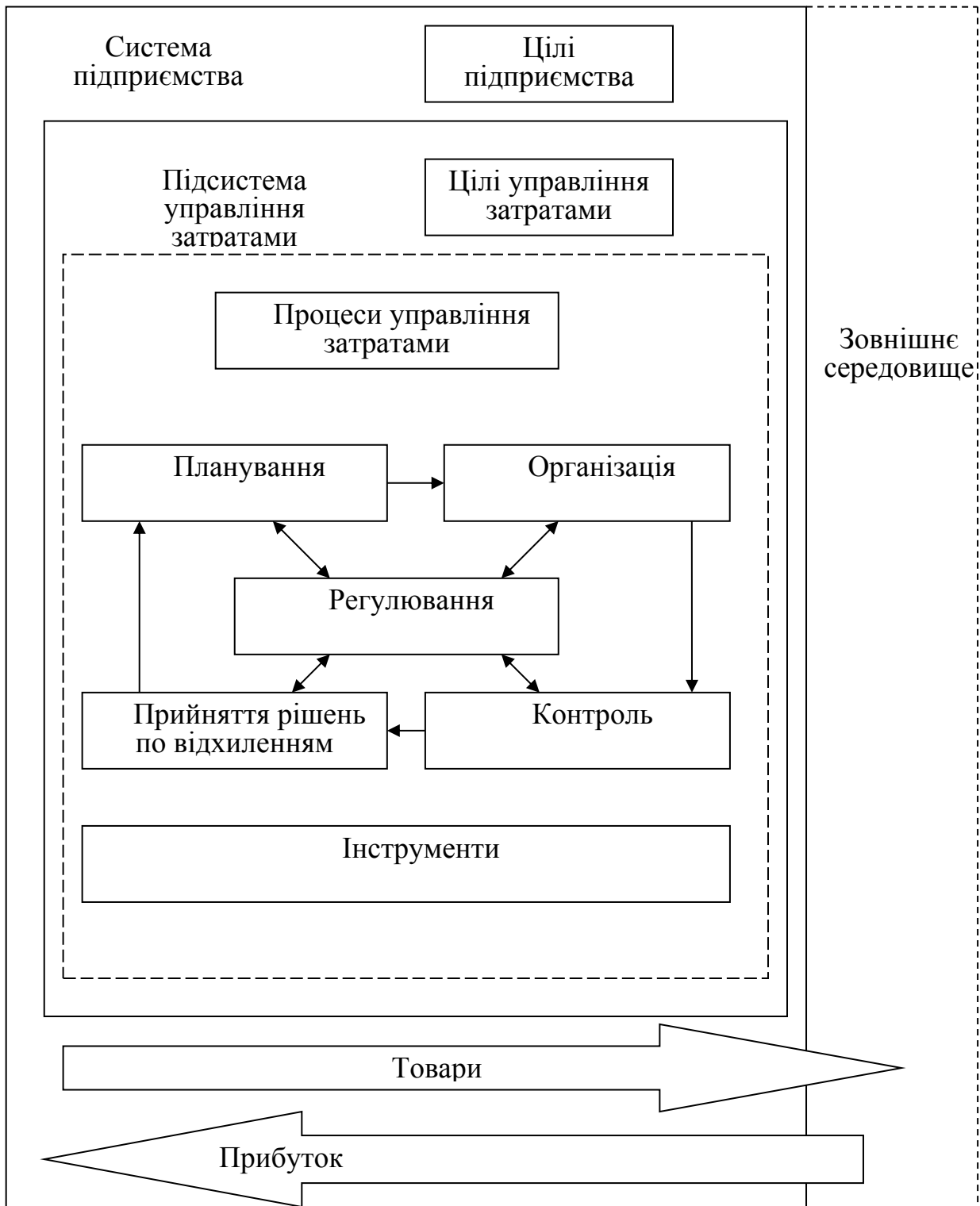

Рис. 1. Функціональна модель управління затратами в системі підприємства.

Для розробки бюджету вказується ставка змінних затрат на одиницю продукції і приросту змішаних затрат на одиницю приросту обсягу продукції.

Практика підприємств показує, що при приблизно стабільному складі (номенклатурі) бюджетів підходи до їх розробки існують різні. За технологією складання бюджетів їх види представлені на рис. 2.

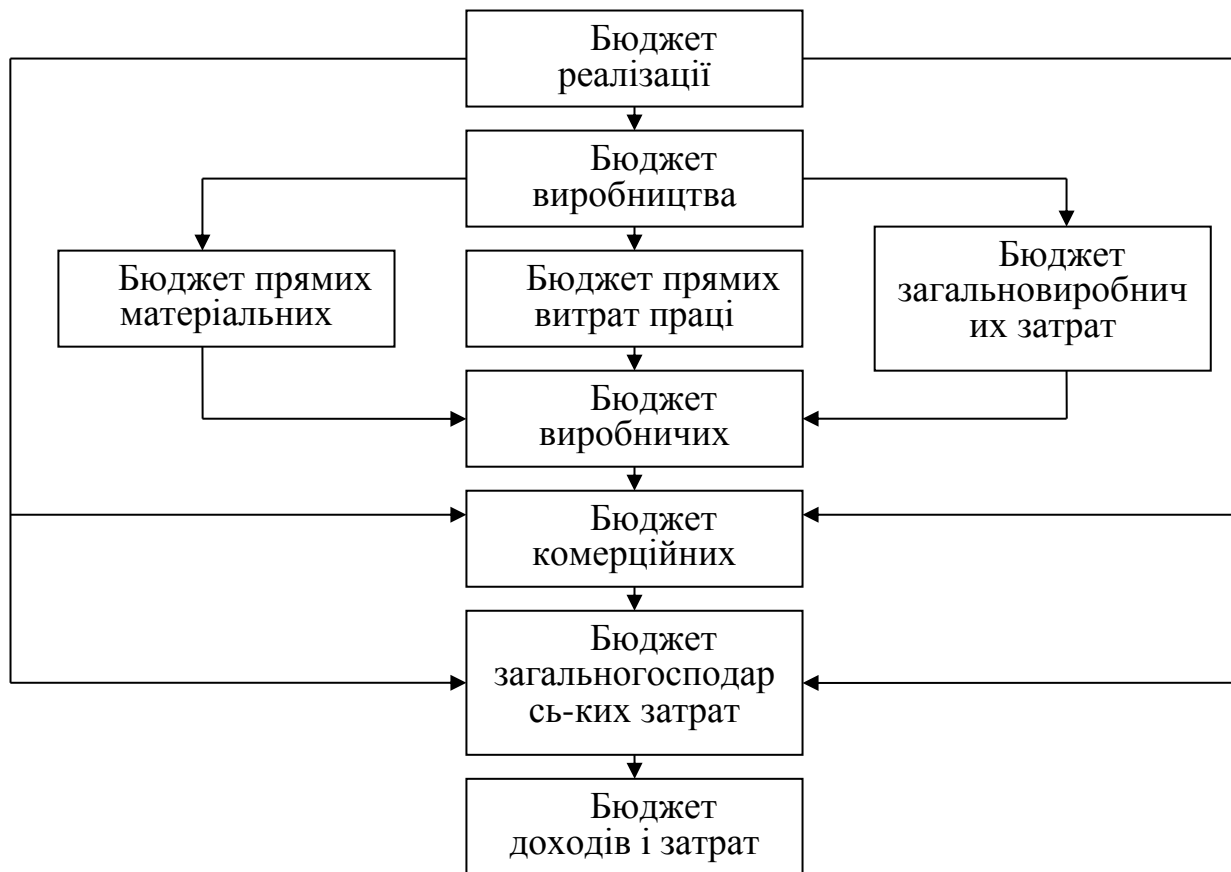

Рис. 2. Блок-схема взаємозв'язку бюджету прибутку промислового підприємства з бюджетами затрат

Фіксовані бюджети більше застосовуються для центрів частково керованих затрат. Ці затрати, по суті, не змінюються в залежності від обсягу випуску продукції. Використовуються фіксовані бюджети кількох видів. Бюджети «від досягнутого» складаються на основі статистичних даних минулих років з урахуванням змін умов діяльності підприємства.

Найбільш складним є фіксоване бюджетування «з нуля». Це бюджет складається для даного центру затрат вперше. Його розробка більш прийнятна для частково керованих затрат і коли потенційні затрати можуть бути досить великими. Процедура формування бюджету «з нуля» передбачає аналіз альтернативних варіантів з оцінкою затрат для кожного з варіантів і ефекту від кожного з них, визначення факторів, що обмежують можливості досягнення мінімальних затрат і їх оптимізації [5].

Для реалізації надійного і ефективного управління затратами на основі бюджетування потрібно враховувати загальні закономірності економічного виконання бюджету в системі підприємства. Із функціональної моделі управління затратами бюджет входить до системи управління підприємства в якості однієї з її підсистем. Оскільки на управління затратами покладається завдання забезпечення отримання запланованої суми прибутку і його максимізація шляхом приведення відхилень запланованих затрат до прийнятних умов, то найважливішим є дотримання вимог відповідності певних відносин між постійними і змінними затратами, ціною і прибутком.

Список використаних джерел:

1. Адаменко, Т.М. Особливості стратегічного управління затратами підприємства [Текст] / Т.М. Адаменко // Економіка. Менеджмент. Підприємництво. – 2011. – № 23(II). – С.100–106.
2. Андрющенко Н. С. Суть і значення затрат: історичний аспект / Н. С. Андрющенко // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – № 5. – С. 3–7.
3. Бельтюков Є. А. Управління затратами на основі функціонально-вартісного аналізу / Є. А. Бельтюков, Н. О. Безнощенко // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2011. – № 2. – Т. 2. – С. 7–10.
4. Великий Ю. М. Управління затратами підприємства : монографія / Ю. М. Великий, В. В. Прохорова, Н. В. Сабліна. – Харків : ВД «ІНЖЕК», 2009. – 192 с.
5. Шелеметьєва Т. В. Підвищення ефективності промислового виробництва за рахунок зниження собівартості / Т. В. Шелеметьєва // Держава та регіони. – 2012. – № 4. – С. 146–152.

УПРАВЛІННЯ БЕЗПЕКОЮ ВЗАЄМОДІЇ ПІДПРИЄМСТВА З КОНТРАГЕНТАМИ, ДІЮЧИМИ В ЗАГАЛЬНОМУ ЖИТТЄВОМУ ПРОСТОРІ

Редька Віталіна Євгенівна
магістр;

Дуденко Максим Анатолійович
магістр;

Шельдяєва Оксана Ігорівна
магістр,

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Управління економічною безпекою підприємства є складним, динамічним, інерційним процесом, а отже, вимагає виділення груп стратегічних і тактичних заходів. При цьому необхідною умовою забезпечення ефективності управління є узгодження механізмів і заходів тактичного і стратегічного рівнів управління економічною безпекою підприємства. Таке узгодження проводиться на підставі оцінки ефективності політики точок зростання, оцінки ступеня досягнення стратегічних цілей, де мірою виступає вартість підприємства, а також оцінка дієвості програми виведення підприємства з кризи. Результати аналізу ефективності, таким чином виступають зворотним зв'язком, який формує перелік задач управління для подальшої розробки заходів щодо виведення підприємства з кризи.

Підприємство, як будь-яка виробнича система, неминуче залучається до взаємин з ринками факторів виробництва через необхідність використання певного набору ресурсів, що спричиняє відповідні витрати. В умовах насиченості ринку, закупки, здійснені підприємством, можуть значно вплинути на зростання його прибутку поряд із продажем продукції. У той же час, витрати, що виникають у сфері постачання та розподілу, також досить великі й у деяких випадках порівнянні з витратами у виробничій сфері. Саме тому задачею економічної безпеки